

การแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขังด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลในช่วงเวลา ที่อยู่ในเรือนนอน*

CHANGING THE BEHAVIOR OF INMATES WITH DIGITAL TECHNOLOGY DURING THEIR TIME IN THE PRISON DORMITORY

ธานี วรภัทร์

Thanee Vorapatr

มหาวิทยาลัยรังสิต

Rangsit University, Thailand

E-mail: thanee.vor@gmail.com

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการบังคับโทษจำคุกมีเป้าหมายหลักเพื่อให้ผู้ต้องโทษสามารถดำรงชีวิตในอนาคตได้ใหม่อีกครั้งโดยปราศจากการกระทำความผิดและมีความรับผิดชอบต่อสังคม นอกเหนือจากการลงโทษจำคุกเพื่อเป็นการแก้แค้นทดแทน ช่มชู้ ตัดโอกาสการกระทำความผิด ที่เป็นวัตถุประสงค์ของการลงโทษที่มีอยู่เดิม นอกจากนั้นการแก้ไขพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดก็เป็นตัวชี้วัดหลักของการบรรลุผลสัมฤทธิ์ของการลงโทษจำคุก กล่าวคือ ต้องยกระดับที่สามารถเปลี่ยนความคิดจิตใจและพฤติกรรม ของผู้ต้องโทษให้ได้ภายในระยะเวลาที่ต้องโทษ ทั้งนี้เพื่อคืนคนดีสู่สังคม และหยุดการกระทำความผิดซ้ำของเขาเหล่านั้นเป็นสำคัญ ข้อมูลจากการศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่องมาในประเทศไทยพบว่าการใช้เวลาในเรือนจำ 1 วัน มี 24 ชั่วโมง มักกำหนดให้ผู้ต้องโทษจำคุกต้องถูกจำกัดอยู่ในเรือนนอนเป็นระยะเวลาที่ค่อนข้างมาก จึงมีเวลาที่ออกมาสู่ภายนอกที่น้อยกว่า กิจกรรมการแก้ไขพฤติกรรมจึงทำได้ไม่มากนักและภายในเวลาจำกัด ซึ่งหากพิจารณาระยะเวลาในการที่ผู้ต้องโทษต้องอยู่ในเรือนนอน พบว่าเวลานอนจริงๆ ของบุคคลตามหลักวิชาการทางวิทยาศาสตร์ประมาณ 7-8 ชั่วโมง จึงยังมีช่วงเวลาก่อนนอนจริงเหลืออยู่อีกหลายชั่วโมง ซึ่งตามข้อเท็จจริงเมื่อผู้ต้องโทษขึ้นเรือนนอนแล้วก็จะทำกิจกรรมอะไรไม่ได้มาก แต่เขาเหล่านั้นต้องมาอยู่รวมกันในที่จำกัดซึ่งอาจก่อให้เกิดความขัดแย้ง วิวาทกัน การพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันได้ในเรื่องที่ไม่พึงประสงค์ แอบ

* Received 18 July 2022; Revised 15 August 2022; Accepted 21 August 2022

ลักตามเนื้อตัวร่างกาย หรือมีกิจกรรมอื่นที่ไม่พึงประสงค์ ในช่วงเวลาดังกล่าวนี้ ทั้งที่เวลาดังกล่าวสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการแก้ไขพฤติกรรมได้ โดยการจัดให้มีสื่อดิจิทัลต่างๆ ที่มีเป้าประสงค์ในเชิงตัวชี้วัดด้านจิตใจ ปัญญา พฤติกรรม ของผู้ต้องโทษกลุ่มต่างๆ แต่ละห้องของเรือนนอน

คำสำคัญ: การแก้ไขพฤติกรรม, ผู้ต้องขัง, เทคโนโลยีดิจิทัล

Abstract

The primary objective of the enforced prison sentence is to enable prisoners to live in the future again free from guilt and with social responsibility. In addition to imprisonment for revenge, intimidation, depriving the opportunity of committing crimes. that is the purpose of the existing punishment In addition, the correction of offenders' behavior is a key indicator of the attainment of a prison sentence, that is, it needs to be enhanced that can change thinking, mind and behavior. of the prisoner within the period of punishment This is to return good people to society. and to stop repeating those wrongdoings of them is important Data from ongoing research in Thailand shows that spending a day in a prison with 24 hours often requires prison inmates to be confined to a prison for a considerable amount of time. therefore, having less time to come out Behavior modification activities are therefore limited and within a limited time period. If considering the length of time the prisoner must stay in the bed found that it was really time to sleep of a person according to science, about 7-8 hours, so there are still many hours before bedtime. In fact, when the prisoners go to bed, they can't do much activity. But they must come together in a limited space that can cause conflicts, quarrels, discussions and exchanges of knowledge on unpleasant matters. secretly tattooed on the body or have other unwanted activities During this time Even though such time can be used to correct behavior. by providing various digital media with objectives in terms of indicators of mental,

intellectual, behavior of the various groups of inmates each room of the bedroom

Keywords: Changing the Behavior, Prisoner, Digital Technology

บทนำ

การพัฒนาของสังคมถึงจุดเปลี่ยนผ่านเข้าสู่ยุคดิจิทัลแล้ว (Anup Maheshwari, 2019) แม้แต่เรื่องของการบังคับโทษจำคุกก็ยังเข้าสู่ระบบดิจิทัลด้วยเช่นกัน จากการศึกษาพบว่ามีการเริ่มใช้ในฟินแลนด์ (Pia Puolakka, 2021) สหราชอาณาจักร (Palmer, et al., 2020) เป็นต้น การใช้เทคโนโลยีในเรือนจำแบบใหม่ในเรื่องต่างๆ อาจได้แก่

1.การบริหารงานของเรือนจำ ได้แก่ การจัดเก็บข้อมูลประวัติผู้ต้องขัง การประเมินผลพฤติกรรม การคำนวณวันพัก-ลดโทษจำคุก การอภัยโทษ และการประสานงานในเรือนจำและกับกรมราชทัณฑ์ที่รวดเร็ว ซึ่งรวมทั้งกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนอื่นๆ ด้วย

2.การบำบัดแก้ไขฟื้นฟูพฤตินิสัย การศึกษา ได้อย่างตอบสนองความต้องการของผู้ต้องโทษกับสถานศึกษาภายนอกได้ในระบบการเรียนทางไกล (Online) ตลอดทั้งการอบรมหลักสูตรต่างๆ ทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศได้ด้วยระบบดิจิทัล

3.บริการดูแลสุขภาพผู้ต้องขังในเรือนจำ ไม่ว่าจะชายหรือหญิงซึ่งเป็นประชากรในเรือนจำสามารถใช้ระบบติดต่อ คำขอ และวิดีโอคอลเพื่อติดต่อเจ้าหน้าที่ ในการติดต่อบริการดูแลสุขภาพในเรือนจำและหน่วยงานอื่นๆ ได้ทั้งภายในและภายนอกเรือนจำได้อย่างสะดวก รวดเร็ว เช่น แพทย์ในโรงพยาบาลจังหวัด หรือแพทย์เฉพาะทาง เป็นต้น ตลอดทั้งการรักษาทางไกลกับแพทย์ฉุกเฉิน (Tere-Confident)

4.การประสานงานกับหน่วยงานภายนอก กับหุ้นส่วนความร่วมมือกันกับเรือนจำเพื่อกิจกรรมต่างๆ กับเครือข่ายต่างๆ เช่น องค์กรพัฒนาเอกชน และการติดต่อกับบุคคลภายนอกผ่านวิดีโอเพื่อสื่อสารกับญาติและคนใกล้ชิด การเยี่ยมในระบบดิจิทัลได้ตลอดเวลา นักโทษอาจถูกย้ายไปยังภูมิภาคอื่นที่อยู่ห่างไกลจากครอบครัว ทำให้การเยี่ยมยากขึ้น ระบบดิจิทัลจะทำให้เหมือนอยู่ใกล้กันและเพิ่มเวลาการสื่อสารได้มากขึ้น ครอบครัวของนักโทษมักมีบทบาทสำคัญในชีวิตของเขาหรือเธอ การเยี่ยมเยียนของสมาชิกในครอบครัวสามารถช่วยกระตุ้นผู้ต้องขังในการฟื้นฟูสมรรถภาพ การวางตัวนักโทษให้ใกล้ชิดกับครอบครัวมากที่สุดจะช่วยให้การเปลี่ยนผ่านไปสู่โลกภายนอกเป็นไปอย่างราบรื่นไปพร้อมกับสังคมภายนอก

5.เป็นการสร้างฐานข้อมูล (Big data) เพื่อประโยชน์ในการบริหารกระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้ทั้งระบบ ข้อมูลขนาดใหญ่สามารถช่วยผู้ตัดสินใจได้ ตัวอย่างเช่น ข้อมูลอาจแสดงให้เห็นว่าผู้กระทำความผิดบางประเภทมีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดในเรือนจำหรือกระทำความผิดซ้ำหลังจากออกจากเรือนจำ ก็สามารถให้เห็นภาพทั้งในระดับรายบุคคลและในมหัพภาค

ดังนั้น ในยุคดิจิทัลการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตถือเป็น “สิทธิ” อย่างหนึ่งของผู้ต้องขัง ซึ่งศาลสิทธิมนุษยชนแห่งยุโรป (ECtHR) ได้เคยให้ความเห็นไว้ เทคโนโลยีดิจิทัลกำลังเปลี่ยนแปลงระบบเรือนจำอย่างเห็นได้ชัด เรือนจำในอนาคตอันใกล้จะตอบสนองความต้องการของผู้ต้องขังได้ดีขึ้น จะช่วยเตรียมพร้อมผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นสำหรับชีวิตที่ถูกจองจำ และจะดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดทั้งการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยที่เหมาะสมกับบุคคลได้มากยิ่งขึ้นมีการรับรู้ความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของสังคมภายนอกผ่านเครื่องมือสื่อสารไปพร้อมๆ กัน (The Centre for Social Justice, 2021)

สภาพความแออัดยัดเยียดกับการใช้เทคโนโลยีน่าจะเหมาะสมที่สุด จากสภาพผู้ต้องขังล้นเรือนจำเป็นปัญหาในประเทศไทยและอีกหลายประเทศในโลก สร้างความเครียดที่เพิ่มขึ้นในหมู่ผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่นำไปสู่ความเสี่ยงต่อความรุนแรง สิ่งอำนวยความสะดวกในเรือนจำมีจำกัดและบางที่เสื่อมโทรมไปบ้าง และในการดูแลด้านสุขภาพผู้ต้องขังยังไม่เพียงพอและเข้าถึงมากนัก ในการแพร่กระจายของโรคต่างๆ มากยิ่งขึ้น การจัดการศึกษาอบรมต่างๆ ทำได้ยากและเป็นการยากที่จะจัดให้เหมาะสมกับผู้ต้องขังเป็นรายบุคคล การติดต่อกับสังคมภายนอกก็เช่นกัน จึงเป็นอุปสรรคสำคัญในการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังและการพัฒนาผู้ต้องขังให้ตรงความต้องการของเขาเหล่านั้น ทำให้เข้าถึงองค์ความรู้หรือสิ่งที่ต้องการได้ง่ายและรวดเร็ว การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้จะช่วยแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่มีอยู่เดิมให้คลายตัวลงได้มาก ทั้งนี้ภายใต้การควบคุมการใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัญหาสำคัญอีกเรื่องหนึ่งคือเรือนจำมีค่าใช้จ่ายสูง เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่าเรือนจำมีค่าใช้จ่ายสูง นอกจากค่าสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เงินเดือนเจ้าพนักงาน ค่าน้ำ ค่าไฟ ตลอดทั้งค่าใช้จ่ายบริหารจัดการต่างๆ ยังมีจากค่าใช้จ่ายด้านการบริโภคอาหาร 3 มื้อ ของผู้ต้องขัง โดยเฉพาะที่มีจำนวนมากจากสภาพผู้ต้องขังล้นเรือนจำ ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลของผู้ต้องขัง การจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาพฤตินิสัย และอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อการมีชีวิตในเรือนจำ การศึกษา การประกอบกิจทางศาสนา ฯลฯ ล้วนแล้วแต่ต้องใช้ค่าใช้จ่ายจำนวนมาก และที่สำคัญรัฐเท่านั้นที่เป็นผู้จ่ายเงินโดยการจัดสรรจากภาษีที่จัดเก็บจากคนในสังคมภายนอก ดิจิทัล

เทคโนโลยีสมัยใหม่จะเข้ามาช่วยลดการดำเนินการ ลดเวลา ลดบุคลากร ลดค่าใช้จ่ายในเรือนจำได้ส่วนหนึ่งเลยทีเดียว

ปัญหาอีกเรื่องที่น่าสนใจคือ การกระทำความผิดซ้ำประสิทธิผลของการจำคุกอาจมีตัวชี้วัดที่จำนวนของนักโทษที่กระทำความผิดซ้ำ การกระทำความผิดซ้ำยังปรากฏในประเทศไทยอยู่ในจำนวนพอสมควร และมีการซ้ำจำนวนหลายครั้ง เช่น ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นต้น ไม่ใช่เฉพาะเรือนจำเท่านั้นที่ได้รับผลกระทบจากการกระทำผิดซ้ำ กระบวนการยุติธรรมทางอาญายังต้องทำงานหนักขึ้น ได้แก่ ตำรวจ อัยการ ศาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ กับการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดซ้ำซากเหล่านี้อีก เป็นการเสียมูลค่าทางเศรษฐกิจและกำลังข้าราชการมาก ตัวเลขการกระทำผิดซ้ำเผยให้เห็นเป็นข้อบกพร่องในการเตรียมนักโทษให้พร้อมสำหรับความสำเร็จหลังจากออกจากคุก เทคโนโลยีสมัยใหม่จะมาช่วยในการพัฒนาผู้ต้องขังในมิติต่างๆ ได้อย่างรอบด้าน อันยังให้เกิดการลดการกระทำความผิดซ้ำได้ เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการจัดการช่วยให้ผู้คนออกจากเรือนจำมากขึ้น กำหนดประสบการณ์ในเรือนจำใหม่ และมอบเครื่องมือในการบริหารเรือนจำให้กับเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์

การลดจำนวนประชากรในเรือนจำหมายถึงการกั้นคนออกจากเรือนในบางส่วน ไม่ว่าจะเป็นผู้กระทำความผิดครั้งแรกหรือผู้กระทำความผิดซ้ำ ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและระบบคลาวด์ที่เพิ่มขึ้น ผู้นำด้านการแก้ไขจึงมีวิธีใหม่ในการป้องกันพฤติกรรมทางอาญา เทคโนโลยียังช่วยให้ผู้พิพากษามีทางเลือกอื่นนอกเหนือจากเรือนจำแบบเดิมๆ ซึ่งเป็นการบริหารมาตการบังคับทางอาญาอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยข้อมูลอาจเปิดเผยว่าผู้กระทำความผิดบางคนที่มีลักษณะเฉพาะมีแนวโน้มที่จะก่ออาชญากรรมอีกครั้ง ในกรณีเหล่านี้ ตำรวจสามารถให้คำปรึกษาแก่บุคคลที่มีความเสี่ยงในเชิงรุกและเตือนพวกเขาว่าการกระทำความผิดครั้งต่อไปอาจส่งผลให้ต้องถูกจองจำ ด้วยวิธีการจัดการความเสี่ยงนี้ ตำรวจสามารถช่วยคัดแยกผู้คนให้พ้นจากอาชญากรรมและอาจติดคุกได้อีกด้วย

ในหลายประเทศใช้การติดแท็กอิเล็กทรอนิกส์ เป็นการใช้นโยบายในการเบี่ยงเบนการใช้เรือนจำด้วยอุปกรณ์ตรวจสอบผู้กระทำความผิดที่ก่ออาชญากรรมและหรือที่รอการพิจารณาคดี หรือผู้กระทำความผิดที่ไม่รุนแรงสามารถหลีกเลี่ยงห้องขังและใช้ชีวิตในชุมชนได้โดยใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ติดตาม ในเขตอำนาจศาล ตามที่กำหนดระยะเวลาและยังเป็นการอนุญาตให้ผู้ต้องหาซึ่งอาจเป็นผู้บริสุทธิ์กลับไปทำงานได้โดยสวมอุปกรณ์ติดตามตัวดิจิทัล อันเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระในระบบเรือนจำและครอบครัวของผู้ต้องหา วิธีนี้ช่วยการเฝ้าติดตาม

ของเจ้าหน้าที่ทัณฑ์ได้มากแบบเรียลไทม์เกี่ยวกับตำแหน่งของผู้กระทำความผิดที่อยู่ในความดูแลได้

เทคโนโลยีช่วยบำบัดและการเชื่อมต่อกับสังคมภายนอก

เรื่องง่ายๆ เรื่องหนึ่งแต่เป็นเรื่องใหญ่ๆ ของงานราชทัณฑ์โดยเฉพาะของประเทศไทย คือ การใช้โทรศัพท์มือถือของนักโทษ ตามกฎหมายไทย โทรศัพท์มือถือเป็นสิ่งของต้องห้าม แต่ถ้าผู้ต้องขังสามารถใช้โทรศัพท์มือถือ มีแอปพลิเคชันมือถือยังสามารถมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ประสบความสำเร็จในการบำบัดและการเชื่อมต่อกับสังคมภายนอกได้ในช่วงเวลาที่ว่างจากภารกิจต่างๆ ในเรือนจำ ภายใต้ระบบที่มีการควบคุมกำกับ อุปกรณ์มือถือจะช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถติดตามและแทรกแซงหากจำเป็นในกรณีที่มีพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงสูงจากการใช้โทรศัพท์ของผู้ต้องขังได้ ประโยชน์ที่สำคัญอีกประการคือ การติดต่อกับบิดา มารดา บุตร ธิดา ญาติพี่น้อง ฯลฯ ได้มากขึ้น ทำให้ไม่ตัดขาดจากสังคม ความเป็นครอบครัวยังใกล้ชิด กรณีอาจใช้การสื่อสารที่ดีการเข้าถึง Skype ผู้ต้องขังสามารถเรียนอาชีวศึกษาแบบโต้ตอบและพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวได้ ด้วยการติดต่อกับครอบครัว ผู้ต้องขังสามารถติดตามกิจกรรมประจำวันของครอบครัวและรักษาความสัมพันธ์ที่พวกเขาอาจต้องพึ่งพาหลังจากถูกคุมขัง

การจัดให้มีแท็บเล็ตสำหรับนักโทษ เรือนจำบางประเทศในยุโรปจัดหาแท็บเล็ตให้กับผู้ต้องขังเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ E-Learning และการบริโภคข่าวสาร แต่ยังคงอยู่ในพื้นที่ดิจิทัลที่มีการควบคุม ผู้ต้องขังสามารถเลือกอาหาร ควบคุมการเงิน หรือรูปภาพที่ได้รับอนุมัติที่ส่งมาจากเพื่อนหรือครอบครัว สำหรับการซื้ออาหารของในเรือนจำเป็นอีกวิธีหนึ่งในการปรับปรุง ช่วยให้ผู้ต้องขังรู้สึกสะดวกสบายมากขึ้นในการใช้เทคโนโลยีที่พวกเขาอาจเจอจากภายนอก ผู้ต้องขังที่มีสุขภาพดีมักจะได้รับการฟื้นฟูให้สมบูรณ์ เข้าร่วมโครงการฝึกอบรมงาน และปรับตัวให้เข้ากับชีวิตประจำวันได้รวดเร็วขึ้นหลังเรือนจำ การดูแลให้ผู้ต้องขังได้รับการดูแลสุขภาพร่างกายและจิตใจอย่างเพียงพอ รวมทั้งการบำบัดด้วยยา ควรเป็นแนวปฏิบัติมาตรฐานในเรือนจำในอนาคต ในการฟื้นฟูส่วนบุคคลของผู้ต้องขังด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เป็นการสนับสนุนการฟื้นฟูผู้ต้องขัง เช่น การให้คำปรึกษา คำแนะนำส่วนบุคคล การดูแลสุขภาพ และการฝึกอบรมให้ตรงกับความต้องการและเป้าหมายของนักโทษแต่ละคน ผู้ต้องขังมีความพร้อมมากขึ้นที่จะสร้างชีวิตใหม่เมื่อออกจากเรือนจำ มีโอกาสเข้าสู่โปรแกรมฟื้นฟูบำบัดได้แม้ในขณะที่ขึ้นเรือนนอนก็สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา (Sajith Karikkandathi, 2016)

การดำเนินงานที่คล่องตัวกว่าเดิม การทำงานที่เปลี่ยนจากการใช้กระดาษ การเสนอข้อมูลผู้บริหาร ถูกแทนที่โดยระบบดิจิทัลออนไลน์ ทำให้เกิดกระบวนการทำงานเป็นแบบดิจิทัล เรือ่นจำสามารถปรับปรุงการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็วมาก ส่งผลให้ความถูกต้องของข้อมูลดีขึ้น และมีที่จัดเก็บเป็นระบบระเบียบในระบบดิจิทัล การแปลงเป็นดิจิทัลยังช่วยให้เรือ่นจำสามารถจัดการประโยคได้ดีขึ้น ลดความเสี่ยงของการทุจริตและลดต้นทุน เรือ่นจำสามารถได้รับประโยชน์จากความหลากหลายสำหรับงานทรัพยากรบุคคล การเงิน การจัดซื้อ ร้านค้าและอุปกรณ์ และการบำรุงรักษา (Sajith Karikkandathi, 2016)

จะเห็นได้ว่าเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถนำมาใช้ในกิจการงานราชทัณฑ์ได้อย่างรวดเร็ว ประหยัด และละเอียดรอบคอบ นอกจากนั้นในเรือนนอน ในช่วงเวลา 16.00 น. เป็นต้นไป เราสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในช่วงเวลานี้ได้โดยการสื่อสารผ่านหน้าจอต่างๆ ที่มีในเรือนนอน หรือผ่านสื่อเสียงต่างๆ และหากมีการพัฒนาอนุญาตให้ผู้ต้องโทษสามารถใช้เครื่องมือต่างๆ ได้ ก็จะสื่อสาร แลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้เข้าถึงตัวบุคคลในทุกๆ คนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ยังเป็นการสร้างความรู้ความบันเทิงไปพร้อมๆ กันด้วย อันเป็นกิจกรรมที่ลดความเสี่ยงของเจ้าพนักงาน ควบคุมในช่วงเย็นและค่ำ ที่ส่งผลต่ออารมณ์ การเยียวยา ความรู้สึกดีๆ ความสุข การเปลี่ยนแปลงที่เริ่มรับได้ในเรือนจำ ตลอดจนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้วย

การทำงานร่วมกันข้ามหน่วยงานและการแบ่งปันข้อมูล

การประสานงานของหน่วยงานสามารถพูดคุยและแบ่งปันข้อมูลได้แบบเรียลไทม์ และด้วยเหตุนี้จึงทำให้ประสิทธิภาพข้ามหน่วยงานดีขึ้น ตัวอย่างเช่น ในระหว่างการศึกษา พิพากษา ศาลสามารถแจ้งเรือ่นจำทางอิเล็กทรอนิกส์ถึงการย้ายตัวผู้ต้องขังในการนัดพิจารณาได้ ข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำนักโทษจากเรือ่นจำไปที่ศาลเพื่อให้การเป็นพยานหรือฐานะอื่นๆ ด้วยเครื่องมือสื่อสารเช่น Skype ผู้ต้องขังสามารถให้การเป็นพยานจากระยะไกลได้ เช่นเดียวกับการพูดคุยกับทนายความของพวกเขาทางไกล นอกจากนี้ยังมีการรักษาความปลอดภัยสำหรับการสื่อสารทางไกลด้วย เรือ่นจำสามารถบริหารจัดการผู้ต้องขัง อันเป็นหน้าที่สำคัญของเจ้าหน้าที่เรือ่นจำ การจัดการผู้ต้องขังครอบคลุมบุคคลตั้งแต่เริ่มขังจนถึงเวลาที่ปล่อยกลับคืนสู่สังคม เมื่อผู้ต้องขังถูกตรวจสอบในเรือ่นจำและจัดสรรห้องขัง ระบบจะสร้างโปรไฟล์ส่วนบุคคลเพื่อให้พวกเขาได้รับเสื้อผ้า อาหาร ยารักษาโรค และการฝึกอบรมที่เหมาะสม โปรไฟล์นี้จะกลายเป็นแฟ้มคดีรวมของผู้ต้องขังตลอดเวลาที่เขาหรือเธออยู่ใน

เรือนจำส่งผลให้ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเรือนจำดีขึ้นอย่างมาก (Sajith Karikkandathi, 2016)

ระบบสร้างความปลอดภัยทางกายภาพ การรักษาความปลอดภัยและการป้องกันไม่ให้ผู้ต้องขังหลบหนี หยุดการนำสินค้าผิดกฎหมายเข้ามาในเรือนจำ ปกป้องผู้ต้องขังจากกันและกัน และปกป้องเจ้าหน้าที่และเจ้าหน้าที่เรือนจำตลอดจนผู้เยี่ยมชมสถานที่ มีการใช้กล้องวงจรปิด เซ็นเซอร์ และระบบเฝ้าระวังมากขึ้นเพื่อตรวจสอบพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง เช่น บริเวณเรือนจำ ปริมณฑล และห้องขัง นอกเหนือจากพื้นที่ชุมชน เช่น พื้นที่ผู้เยี่ยมชม ห้องออกกำลังกาย และโรงอาหารเพื่อตรวจสอบพื้นที่รอบเรือนจำทั้งกลางวันและกลางคืนแทนคนได้

ความคิดในช่วงเปลี่ยนผ่าน จากการตัดโอกาสการสื่อสารของผู้ต้องขังกับภายนอกด้วยโทรศัพท์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ตามกฎหมายของงานราชทัณฑ์ การใช้ Internet และอุปกรณ์อื่นๆ ซึ่งปัจจุบันยังเป็นเรื่องต้องห้าม จะเปลี่ยนผ่านไปสู่การให้ใช้ได้ภายใต้การควบคุมอย่างเคร่งครัดได้อย่างไร ประเด็นนี้ยังคงเป็นปัญหาที่ท้าทายมากๆ ที่ยังจะต้องมีการศึกษาวิจัยและการตัดสินใจของผู้บริหารระดับสูงต่อไป

กิจกรรมผู้ต้องขังในเรือนนอน

เป็นที่ทราบกันว่าในอดีต “เรือนจำและทัณฑสถาน” เป็นสถานที่ในการลงโทษจำคุกตามกฎหมายก็จริง แต่แท้จริงแล้วตามวัตถุประสงค์ของการบังคับโทษสมัยใหม่ ได้กลายเป็นสถานที่ในการพัฒนาพลเมืองที่สำคัญของประเทศ กล่าวคือ “มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้กระทำความผิดสามารถดำรงชีวิตใหม่ของเขาได้โดยปราศจากการกระทำความผิดอีกและมีความรับผิดชอบต่อสังคม” (ธานี วรภัทร์, 2558) เรือนจำจึงเปลี่ยนบทบาทมาเป็น “สถานที่พัฒนาทุนมนุษย์” ระยะเวลาในเรือนจำจึงเป็น “เวลาทอง” ของผู้กระทำความผิดและสังคม ในการพัฒนาทุนมนุษย์ของเขาให้เพิ่มขึ้น ทั้งทางสุขภาพร่างกาย จิตใจ ความรู้ความสามารถ หลักธรรม และพฤติกรรม (ธานี วรภัทร์, 2560) สำหรับเวลาที่บุคคลต้องถูกบังคับโทษจำคุกจึงเป็นเวลาที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์อย่างยั่งยืน

เรื่องของ “เวลา” ในการดำรงชีวิตในเรือนจำ 1 วัน มี 24 ชั่วโมง โดยปกติคนทั่วไปมักจะนอนประมาณ 7 ชั่วโมง เป็นการหลับที่มีความสุข เป็นสภาวะทางร่างกายที่แข็งแรงเป็นปกติสุข และส่งเสริมกับสุขภาพจิตที่ดีด้วย เช่นเดียวกันกับผู้ต้องขัง ในด้านสภาวะของจิตใจ ร่างกาย ปัญญา จะถูกปลูกฝังและพัฒนาให้ดีขึ้นย่อมต้องอยู่ภายใต้การบังคับโทษที่ผู้ต้องขังมี

สุขภาพอนามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์ด้วยเช่นกัน การที่ผู้ต้องขังมีสุขภาพจิตที่ดีสภาพร่างกายที่แข็งแรงย่อมนำไปสู่การพัฒนาสติปัญญา ความรู้ คุณธรรมจริยธรรมที่ดีได้ตามเป้าหมาย

สำหรับเวลาชีวิตผู้ต้องขัง 16 ชั่วโมงในเรือนนอนลูกกรง กับ 8 ชั่วโมงในกำแพงลาดหนาม หากพิจารณาจากกิจวัตรประจำวันดังกล่าวนี้ซึ่งเป็นเวลาที่ใกล้เคียงกันเกือบทุกแห่ง เว้นแต่บางแดนที่มีกิจกรรมพิเศษ หากอ่านผ่านๆ ก็จะไม่คิดติดใจอะไร แต่ถ้าตั้งข้อสังเกตจะพบว่าผู้ต้องขังต้องลงจากเรือนนอน เวลา 6.30 น. และถูกส่งขึ้นเรือนนอน ในเวลา 16.00 น. แสดงว่าใน 1 วัน มี 24 ชั่วโมง อยู่ภายนอกเรือนนอนเพียงประมาณ 8 ชั่วโมง ในที่กว้างๆ หรือได้ดูเรือนนอน ภายในกำแพงลาดหนาม และต้องใช้ชีวิตอยู่ในเรือนนอนลูกกรงเหล็กลานถึงประมาณ 16 ชั่วโมง อย่างนี้แทบจะทุกวัน

สภาพ “เรือนนอน” คือ ห้องลูกกรงเหล็ก มีที่ขยับถ่าย ที่ขยับถ่ายนั้นไม่มีฝากั้นส่วนบน ปิดกั้นเฉพาะส่วนล่าง ทุกคนในห้องนอนเดียวกันก็ต้องดมกลิ่นเพื่อนกันไปทั่วทั้งห้องนอนทุกคน การนอนเป็นแบบนอนรวม เรียงแถวต่อกัน โดยเฉพาะสภาพของการหลับนอนในเรือนจำของประเทศไทยที่อยู่ในสภาพเกินความจุ ผู้ต้องขังล้นเรือนจำ จึงมีลักษณะแออัดยัดเยียดกันในการนอนอย่างปฏิเสธไม่ได้

เมื่อพิจารณา “เวลาในการพัฒนาผู้ต้องขัง” ตามกิจวัตรประจำวัน จะเห็นว่ามีในช่วงเช้าเวลา 9.00-11.45 น. ในการทำงานและฝึกวิชาชีพในโรงงาน ให้เวลาจำนวน 2.45 ชั่วโมง ช่วงบ่ายเวลา 13.00-14.30 น. ทำงานและฝึกอาชีพในโรงงาน ให้เวลา 1.30 ชั่วโมง ซึ่งทั้ง 2 ช่วงเวลาแสดงให้เห็นว่าเราให้เวลากับการพัฒนาผู้ต้องขังน้อยมาก เมื่อเทียบกับระยะเวลา 16 ชั่วโมง ที่ผู้ต้องขังถูกส่งขึ้นในเรือนนอนลูกกรงเหล็ก

อะไรบ้างที่อาจจะเกิดขึ้นในเวลา 16 ชั่วโมง ในเรือนนอนลูกกรงเหล็ก คงต้องพิจารณาเรื่องของสุขภาพอนามัย พบว่า การเอาคนไปขังไว้ในเรือนนอนลูกกรงเหล็ก ตั้งแต่ 16.00 น. นาฬิกาเป็นการทำลายสุขภาพอนามัยส่วนบุคคลอย่างมาก โดยเฉพาะในช่วงหน้าร้อน เนื่องจากประเทศไทยมีปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำ (ธานี วรภัทร์, 2560) ความแออัดยัดเยียดย่อมส่งผลต่อ สุขภาพจิต และสุขภาพกาย โอกาสของการแพร่ระบาดของโรคติดต่อต่างๆ เกิดขึ้นได้ง่ายมาก

สุขภาพอนามัยในการนอนหลับ ย่อมไม่เป็นไปตามแบบของสภาพของคนภายนอกทั่วไป และถูกทำลายสิทธิในความเป็นส่วนตัวไปโดยสิ้นเชิง จนกว่าจะพ้นโทษ ความปกติของมนุษย์ทั่วไปในการหลับนอนอย่างดีย่อมสูญเสียไป

การขึ้นเรือนนอนเร็วเช่นนี้ ยังกระทบต่อระบบการกินอาหารของบุคคลด้วย กล่าวคือ ตามตารางเวลากิจวัตรประจำวันของผู้ต้องขังจะรับประทานอาหาร 3 มื้อ ตามเวลาดังต่อไปนี้

08.30 รับประทานอาหารเช้า

12.00 รับประทานอาหารกลางวัน

15.00 รับประทานอาหารเย็น

จะเห็นได้ว่าผู้ต้องขังรับประทานอาหารเย็นเร็วมากและเป็นช่วงใกล้เวลากับมื้อเที่ยงวัน คือ เวลา 15.00 น. ผู้ต้องขังจะได้ทานอาหารอีกครั้งคือ 8.30 น. ทั้งระยะห่างกันถึง 17 ชั่วโมงย่อมมีผลกระทบต่อสุขภาพทางร่างกาย กระทบอาหาร ลำไส้ และทางโภชนาการอย่างแน่นอน

กรณีเรือนจำหญิงที่มีเด็กติดมากับผู้ต้องขัง แม้ก็ต้องเอาลูกมานอนด้วยในเรือนนอน ลูกกรงเหล็ก เด็กเล็กๆเกิดมาใหม่ๆต้องมาติดคุกอยู่ด้วยทั้งๆ ที่เขาเป็นผู้บริสุทธิ์ ซ้ำยังเป็นพื้นที่ ไม่เหมาะสมกับการเลี้ยงดูเด็กๆ ไม่มีความปลอดภัยเกี่ยวกับโรคติดต่อ คุณภาพของอากาศ การถ่ายเท และบรรยากาศการนอนรวมกันอย่างแออัดยัดเยียดด้วย

โรคติดต่อที่มักจะพบในเรือนจำ เช่น ระบบทางเดินอาหาร วัณโรค ภูมิคุ้มกันบกพร่อง (HIV) โรคผิวหนัง ระบบทางเดินหายใจ ฯลฯ

กิจกรรมในวัฒนธรรมคุก จากการที่กำหนดให้ผู้ต้องขังขึ้นเรือนนอนเร็วมีผลต่อการสร้างปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้ต้องขังที่นอนในห้องเดียวกัน เมื่อมีเวลามากก็จะมีกิจกรรมในเรือนนอนเกิดขึ้นมากมาย เช่น การสีกตามผิวหนัง การพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน การเล่นการพนัน และอาจเกิดการคุกคามและล่วงละเมิดทางเพศ แม้ว่าการจำคุกจะแยกเพศก็ตาม

ความขัดแย้ง ในเวลา 16 ชั่วโมง อาจเกิดขึ้นได้แน่นอน โดยเฉพาะพื้นที่นอนที่จำกัด พฤติกรรมนอนที่แตกต่างกัน บางคนหลับง่าย บางคนหลับยากบางคนนอนกรนเสียงดัง

โอกาสของการทะเลาะวิวาทกันย่อมเกิดขึ้นได้เสมอในช่วงเวลาที่ยาวนาน ในพื้นที่จำกัด และบรรยากาศที่กดดัน

การเปลี่ยนวิกฤตเป็นโอกาสในการเรียนรู้และปรับพฤติกรรม เมื่อเวลาในเรือนนอนมียาวนานถึง 16 ชั่วโมง เวลานอนจริงๆ อยู่ประมาณ 7-8 ชั่วโมง ถ้าเราเอาเวลาที่เหลืออีกประมาณ 7-8 ชั่วโมง มาทำกิจกรรมเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและเพิ่มพูนความรู้ใดๆ เพื่อการบ่มเพาะผู้ต้องขังให้พูดดี คิดดี ทำดีได้ ก็จะได้ประโยชน์ในเชิงพัฒนาผู้ต้องโทษได้อีกมากมาย โดยเฉพาะการดำเนินการสื่อสารเรียนรู้ผ่านระบบดิจิทัลออนไลน์เข้าไปในเรือนนอน

ในเรือนจำที่สามารถจำแนกผู้ต้องขังออกแต่ละเรือนนอนเป็นกลุ่มๆ ได้ก็จะเป็นระบบที่ดี เช่น กลุ่มเรียนหนังสือ ฝึกอาชีพ กลุ่มฝึกทักษะทางธุรกิจ การวางแผนธุรกิจ ตลอดทั้งกลุ่มสูงวัยที่ต้องการความบันเทิงและเรียนรู้เรื่องสุขภาพ เป็นต้น

พอทราบมาว่าเหตุผลที่ขึ้นเรือนนอนเร็วเพราะให้ความสำคัญกับความมั่นคงและความปลอดภัย โดยเฉพาะการป้องกันการหลบหนี คำมีดแล้วดูเลยาก เมื่อเรายังคิดและทำตามวิธีการอย่างนี้อยู่ การพัฒนาผู้ต้องขังจึงต้องทำให้เกิดขึ้นในเรือนนอนได้ด้วย

กล่าวได้ว่าเวลาในการติดคุกเป็นเวลาทองของการ Start up ชีวิตใหม่ ด้วยเหตุการดำรงชีวิตแบบเดิมๆ ต้องถูกหยุดลง และต้องมารับโทษจำคุก หลายคนคิดว่าทุกสิ่งทุกอย่างจบสิ้นกันแล้วชีวิตคนติดคุก แต่ในความเป็นจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ กลับเป็นเวลาที่มีประโยชน์มากของคนๆ นั้น ที่ต้องมานั่งทบทวนพฤติกรรม การดำรงชีวิตของตนเอง ความรู้ผิดชอบชั่วดีของตนเองที่ผ่านมา ชีวิตยังคงต้องเดินต่อไปในเรือนจำทัณฑสถาน จะต้องทำอะไร พัฒนาอะไร เพื่อเป้าหมายภายหลังการพ้นโทษ เวลาติดคุกจึงถือเป็น “เวลาแห่งการซ่อมใหญ่ให้กับชีวิต” ก่อนการออกไปเผชิญกับโลกแห่งชีวิตจริงอีกครั้ง ทำให้ผู้ต้องขังได้ตระหนักถึงการเตรียมพร้อมจึงต้องทำอะไรหลายๆ อย่าง เพื่อการมีชีวิตใหม่อีกครั้ง เช่น ทักษะพื้นฐานต่างๆ ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ การคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ ความรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่สำคัญกับชีวิต เช่น การทำระบบการขายสินค้าออนไลน์ เป็นต้น รวมตลอดถึงการเรียนในหลักสูตรต่างๆ ที่สนใจและนำไปใช้ได้ภายหลังการพ้นโทษ

มีคำกล่าวว่า “คุณมาจากไหนไม่สำคัญ สำคัญว่าคุณจะไปไหน” ยังเป็นแรงบันดาลใจให้หลายๆ คนที่ต้องโทษจำคุกอยู่ การกำหนดเป้าหมายในอนาคตจึงสำคัญ การเพิ่มทักษะรอบด้านให้ผู้ต้องขังจึงต้องทำให้เกิดขึ้นให้สอดคล้องกัน “รูปแบบการดำรงชีวิตในเรือนจำทัณฑสถาน” ที่ฝึกฝนผู้ต้องขังได้อย่างมีประสิทธิภาพ และคุ้มค่ากับเวลาที่ต้องมาติดคุก และเงินภาครัฐที่ต้องใช้จ่ายมาดูแลผู้ต้องขัง ซึ่งเป็นเงินจากเงินภาษีของคนทั้งประเทศ ยกตัวอย่างกิจกรรมในเรือนนอน

1.ดนตรีบำบัด เสียงดนตรีเป็นสุนทรียที่ทำให้นักขมีสมาธิและมีจิตใจที่ดีมีผลในทางสุขภาพจิต สุขภาพกาย วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเปิดเพลงบรรเลง หรือแบบมีผู้ร้องในเรือนนอนในช่วงที่ไม่มีกิจกรรมใดๆ ย่อมเกิดประโยชน์มาก หรือช่วงก่อนหลับ ประสาทการฟังทางหูในเรื่องของวิทยาศาสตร์การฟังนั้น เมื่อมีเสียงผ่านเข้าไปและผู้ฟังมีความสุนทรีย์ สบายใจ ย่อมสร้างระบบคิดในทางบวกได้ง่าย หล่อหลอมให้เกิดบุคลิกนิสัยที่ละเอียดอ่อน ผู้ต้องขังจะติดคุกอย่างมีความสุข

2.เกมส์เพิ่มทักษะการดำรงชีวิต บุคลากรในเรือนจำสามารถจัดเกมส์ผ่านสื่อโทรทัศน์ วงจรปิดในเรือนจำได้ เช่นเกมส์แข่งขันต่างๆ อาทิ ด้านภาษา ศัพท์ภาษาอังกฤษ ภาษาอื่นๆ การคำนวณ การตอบคำถามจากความรู้ประสบการณ์ของแต่ละบุคคล เกมส์แข่งขันตอบปัญหา ธรรมะ หรือการแข่งขันอื่นๆ เพื่อการสันติภาพ

3.การกระตุ้นบำบัดและพัฒนาความคิด ในเรือนจำบางแห่งได้เคยนำการตื่นในการบำบัด และพัฒนาความคิดเชิงบวกไปเปิดให้ผู้ต้องขังดูในเรือนนอน ซึ่งเนื้อหาสอดแทรกความคิด ความเห็น เหตุผล และธรรมะ เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้สูงมาก ผู้ต้องขังจะได้องค์ความรู้ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นทุกวัน ยกตัวอย่างเช่น “การตื่นจิตตนคร” ผู้ดูแล้วเห็นภาพเคลื่อนไหว หูได้ยิน จึงเกิดการเรียนรู้ การรับรู้เข้าสู่ระบบสมองส่วนความจำ ส่วนความคิดวิเคราะห์ และถูกบันทึก ข้อมูลไว้ในสมองส่วนความจำ

4.การรับรู้เรื่องราวสถานการณ์ปัจจุบัน เป็นการใช้ดูให้ฟังสื่อสารคดีที่เป็นประโยชน์ ต่างๆ สารคดีที่ให้ตระหนักถึงการดำรงชีวิตที่ต้องอยู่บนพื้นฐานของความถูกต้องชอบธรรม ความรับผิดชอบต่อคนอื่นและสังคม หรือเรื่องราวของการพัฒนาความก้าวหน้าต่างๆ ใน ประเทศและต่างประเทศ เป็นต้น

5.การพัฒนาจิตใจ การปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาผ่านเครือข่ายต่างๆ ตามเวลาที่ เหมาะสม

6.กิจกรรมบันเทิง เพื่อความสนุกสนานและการผ่อนคลายผู้ต้องขังในเรือนจำ

ในการสร้างระบบสื่อในรูปแบบต่างๆ กรมราชทัณฑ์ควรมีการจัดทำสื่อเผยแพร่ใน ระบบดิจิทัล เพื่อการประสานงานกับผู้ต้องขังทั่วประเทศ และจัดรายการต่างๆ ตามที่ได้กล่าว มาแล้ว ให้ความรู้ในเรื่องกฎหมายต่างๆ ของเรือนจำทัณฑสถาน การอธิบายสิทธิและประโยชน์ ต่างๆ ของผู้ต้องขัง ให้คำแนะนำในเรื่องต่างๆ ตลอดทั้งสื่อสารในเรื่องที่สำคัญเพื่อให้ผู้ต้องขังได้ ทราบสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบันและความเปลี่ยนแปลงของโลกภายนอกได้ ตลอดทั้งการจัดการ อบรมระยะสั้นในเรื่องต่างๆ ตามความต้องการของผู้ต้องขังเป็นกลุ่มๆ

ในแต่ละเรือนจำอาจจัดให้มีการจัดทำสื่อเรื่องต่างๆ เพื่อเปิดให้ผู้ต้องขังได้ดูและเรียนรู้ ผ่านสื่อดิจิทัลเหล่านี้ ในเวลาที่ต้องขึ้นเรือนนอนแต่ยังไม่หลับสลบกับการปฏิบัติจริงในช่วง กลางวันที่มีเวลาฝึกปฏิบัติได้ไม่มากนัก อย่างนี้น่าจะเกิดผลดีในการเรียนรู้และการพัฒนาได้ มาก

การเพิ่มทุนมนุษย์ให้ผู้ต้องโทษคือการพัฒนาพลเมืองเพื่อความยั่งยืน การพัฒนาอย่าง ยั่งยืน (Sustainable Development Gold) จะเกิดขึ้นและบรรลุเป้าหมายต้องเริ่มจากการ

พัฒนา “ทุนมนุษย์” รัฐจะเพิ่มคุณค่าเพิ่มให้กับ “พลเมือง” อย่างไร สำหรับความเป็นพลเมืองดีของชาตินั้น คำว่า “พลเมือง” หมายความว่า กำลังของเมือง กำลังของเมืองใดดี ก็เพราะเมืองนั้นมีคนดี เมืองใดมีคนดี เมืองนั้นต้องมีการศึกษาดีมาก่อน (ไสว สุทธิพิทักษ์, 2552) จึงเกิดการพัฒนาที่ดีได้ “คนดีเมืองก็เจริญรุ่งเรือง”

การสร้างสำนึกพลเมือง จึงต้องสร้างจาก 3 ฐาน คือ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และเจตคติ (Dispositions) ของคนในชาติในด้านการพัฒนาคุณภาพของ “ทุนมนุษย์” ที่ดี

การเพิ่มทุนมนุษย์กระทำโดยการทำให้พลเมืองมี สุขภาพกาย สุขภาพจิต และความรู้ความสามารถ ตลอดทั้งมี “หลักธรรม” ในการดำเนินชีวิตอย่างสมบูรณ์

การนำมาใช้ในประเทศไทยนั้น ถ้าจะให้เกิดความเป็นจริงอย่างเป็นรูปธรรมต้องมีการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ เป้าหมายเรื่องนี้ที่ชัดเจน และการปรับแก้ไขกฎหมาย ได้แก่ พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2560 และกฎระเบียบต่างๆที่เกี่ยวข้อง ตลอดทั้งการสร้างสื่อดิจิทัลและนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ งบประมาณจึงเป็นอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญในการทำให้กิจกรรมนี้มีผลสำเร็จได้จริง

สรุป

การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้กับเรือนจำ ช่วยแก้ปัญหาของความแออัดยัดเยียด ค่าใช้จ่ายสูง และอัตราการกระทำผิดซ้ำได้ ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ ด้วยการสนับสนุนจากเทคโนโลยีดิจิทัล เรือนจำมิได้มีบทบาทหน้าที่เพียงแค่การไม่ใช้แค่ลงโทษผู้กระทำความผิดเท่านั้น แต่ยังต้องให้การฝึกอบรมและการสนับสนุนสิ่งที่จำเป็นแก่พวกเขาเพื่อสร้างชีวิตที่ดีขึ้นเมื่อพ้นโทษ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ทำให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้นให้กับเจ้าหน้าที่ และสถานที่สำหรับการเรียนรู้และการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ต้องขังที่ดีขึ้น elli ต่อสังคมที่ปลอดภัยยิ่งขึ้น และน่าจะทำให้ผู้ต้องขังรู้สึกสะดวกในการดำรงชีวิตในเรือนจำได้มากขึ้นและมีความรู้ในการใช้เทคโนโลยีได้เท่าๆกันกับในโลกภายนอก การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับระบบเรือนจำเป็นการปฏิบัติความคิดและการบริหารจัดการเรือนจำที่สำคัญในการบริหารจัดการที่เหมาะสมไม่เพียงแต่เทคโนโลยีจะช่วยให้ผู้กระทำผิดออกจากเรือนจำได้มากขึ้น แต่ยังกำหนดรูปแบบใหม่ของเรือนจำอีกด้วย ตามสภาพความจริงหนึ่งก็คือ นักโทษส่วนใหญ่จะกลับเข้าสู่สังคม การฟื้นฟูไม่ใช่แค่การลงโทษ ต้องเป็นเป้าหมายหลักของการจำคุก เมื่อ

คำนึงถึงสิ่งนี้ เรือนจำสามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อเพิ่มโอกาสในการติดต่อสื่อสารหรือเรียนรู้นอกกำแพงเรือนจำของผู้ต้องขังให้เกิดขึ้นได้ ได้ใกล้ชิดกับครอบครัวและคนรักได้มากขึ้นอย่างมี “ความเป็นมนุษย์” ที่มีมนุษยธรรมตามหลักสิทธิมนุษยชน ในเวลาที่ผู้ต้องขังขึ้นเรือนนอนแล้ว และเป็นช่วงก่อนนอนจริง ควรมีการจัดกิจกรรมในหลากหลายรูปแบบเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง จะทำให้เกิดการเรียนรู้ ความรู้ความเข้าใจ และพัฒนาจิตใจ และพฤติกรรม โดยการใช้เวลาอย่างคุ้มค่า ลดโอกาสการซึมซับความคิดและพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของผู้ต้องขัง ด้วยกันเองได้ด้วย ด้วยวิธีการต่างๆ โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลรูปแบบต่างๆ ที่ทันสมัย อันเป็นการส่งเสริมสุขภาพจิตสุขภาพกายและการแนะนำแนะแนวในเรื่องต่างๆ ให้ผู้ต้องขัง อย่างเป็นระบบต่อเนื่องด้วย อันสามารถประเมินผลการรับรู้ของผู้ต้องขังและทดสอบความรู้ และความเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมได้

ข้อเสนอแนะ

การแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขังด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลในช่วงเวลาที่อยู่ในเรือนนอน มีข้อเสนอแนะในการนำมาใช้ในประเทศไทย กล่าวคือ

- 1.การบริการจัดการ ระดับกระทรวงหรือระดับกรม ต้องมีการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ เป้าหมายแผนปฏิบัติการเฉพาะเรื่องนี้ที่ชัดเจน
- 2.กฎหมาย ต้องมีการปรับแก้ไขกฎหมาย ได้แก่ พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2560 และกฎระเบียบต่างๆที่เกี่ยวข้อง
3. การผลิตสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมในช่วงเวลาผู้ต้องขังขึ้นเรือนนอน ตลอดทั้งการสร้างสื่อดิจิทัลและนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพตามชนิด ประเภท และปริมาณที่เหมาะสม
- 4.จัดสรรงบประมาณจึงเป็นอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญในการทำให้กิจกรรมนี้มีผลสำเร็จได้จริง

เอกสารอ้างอิง

- ไสว สุทธิพิทักษ์. (2552). การเมืองกับการศึกษา. บันทึกรายการบรรยายระดับบัณฑิตศึกษา, 2.
- ธานี วรภัทร์. (2558). กฎหมายว่าด้วยการบังคับโทษจำคุก. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: วิทยุชน.

ธานี วรภัทร์. (2560). ผู้ต้องขังเป็นศูนย์กลาง. วารสารกำลังใจ สำนักกิจการในพระตำริพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา, 5(4), 32-37.

Anup Maheshwari. (2019). Digital Transformation. New Jersey, USA: Wiley.

Palmer, et al. (2020). Evaluation of digital Technology in Prisons. London: Ministry of Justice.

Pia Puolakka. (2021, July 6). Towards digitalisation of prisons: Finland's Smart Prison Project. Retrieved from Penal Reform International (PRI): <https://www.penalreform.org/blog/towards-digitalisation-of-prisons-finlands-smart-prison-project/>

Sajith Karikkandathi. (2016, October 30). Digital Technology and the Prison of the Future. Retrieved from Microsoft New Center Middle East & Africa: <https://news.microsoft.com/en-xm/2016/10/30/digital-technology-and-the-prison-of-the-future/>

The Centre for Social Justice. (2021). DIGITAL TECHNOLOGY IN PRISONS
Unlocking relationships. learning and skills in UK prisons.